

Aad Bouman

Witte moerasaronskelken in alle kleuren

Aronskelken zijn populaire planten, vooral voor in en rond de tuinvijver, maar ook als kamerplant. Aad Boumans voordracht had al twee maal op het programma gestaan, maar nu kwam het er eindelijk van. Een verslag in zwart-wit over soms heel kleurige bloemen.

Aronskelkfamilie

Voor aquarianen is de aronskelkfamilie (Araceae) heel belangrijk: *Cryptocoryne*, *Lagenandra*, *Anubias*. Als gemeenschappelijk kenmerk hebben ze de vorm van de bloem: een aar die omgeven is door een schutblad (spatha). Soms is het schutblad vergroeid tot een vrijwel dichte koker: bij *Cryptocoryne* en *Lagenandra*. Een stuk van het schutblad kan uitgegroeid zijn tot een vlag. Bij *Anubias* lijkt het schutblad de aar geheel te omgeven, maar al snel ontrolt het zich, waarna de bloeiaar zichtbaar wordt en gemakkelijk toegankelijk voor bestuivende insecten.

Bij Moerasaronskelken als *Arum*, *Calla*, *Lysichiton*, *Zantedeschia*, is het schutblad zeer open. In feite is het dit onderdeel dat de bloem zo aantrekkelijk maakt.

Op de eerste dia's werd overigens meteen een plantensoort getoond die *niet* tot de aronskelken behoort: *Acorus*. De bloemen hiervan hebben wel een aarvorm, maar er is geen schutblad.

Arum

De Italiaanse aronskelk (*Arum italicum*) is een inheemse plant. De planten moeten wat vorst kunnen verdragen. Zodra het begint te vriezen lijkt dat tegen te vallen: de bladeren liggen verlept neer op de grond. Het verval is maar schijn. Zodra het warmer wordt komen ze weer tot leven. De bloem is wit. Er is een speciale cultivar met witte nerven in het blad. Op foto's zagen we de vruchtzetting en de overgang in kleur van de bessen, van groen via oranje naar behoorlijk rood. Een fijne plant: bloemen in het voorjaar, bessen in de herfst. Liesbeth van Bruggen waarschuwt dat slakken de bessen graag eten. *Arum italicum* is een plant voor *naast* de vijver, niet *in* de vijver.

Calla

Slangenwortel (*Calla palustris*) is een soort die wel *in* de vijver geplaatst wordt. De bloem lijkt op die van de Italiaanse aronskelk, maar de aar is meer bolvormig. De bloem is geel.

Lysichiton

Lysichiton camtschatcense zagen we staan in een veld dat met sneeuw bedekt was. Ze bloeien dus heel vroeg in het voorjaar. Ze hebben vrij hoge, lange aren. Er zijn twee varianten: met witte bloemen uit Japan, met gele bloemen uit Noord-Amerika. De planten met gele bloemen worden wat groter. Ze gedijen het best aan de rand van een sloot of een vijver, maar niet *in* het water.

Moeraslantaarn (*Lysichiton americanus*) is een soort die dreigt te verwilderen in Nederland. De Plantenziektenkundige Dienst nam deze soort op in een lijst van gevaarlijke invasieve waterplanten; zie het stukje "Geen exoot in de sloot!" achterop deze WAP-krant.

Zantedeschia

Vreemd genoeg kwam de naam *Calla* kwam vaak op foto's voor, op bordjes bij de getoonde planten. Bijvoorbeeld: "Zimmercalla". "Calla" is blijkbaar een oude naam die nog vaak voor *Zantedeschia* gebruikt wordt. De Engelse Wikipedia meldt hierover: "Common names include Arum lily for *Z. aethiopica*, calla, and calla lily for *Z. elliotiana* and *Z. rehmannii*, although it is neither a true lily (Liliaceae), nor Arum or Calla (related genera in Araceae)". Kort samengevat: *Zantedeschia* moet je geen *Calla* noemen!

Alle *Zantedeschia*-soorten kunnen *rond* de vijver gehouden worden, maar er zijn vele cultivars die *in* de vijver kapot gaan.

Aad Rodenburg meldt dat *Zantedeschia ethiopica* in Aalsmeer veel gekweekt werd; de hagelwitte bloem was een grafbloem bij uitstek. Aad Bouman: er is een speciale soort voor in de vijver, ook met witte bloemen, het pijlvormige blad is egaal gekleurd. Ze moeten niet te diep in de vijver geplaatst worden. Ze zijn niet winterhard, moeten wel koud overwinteren, maar absoluut vorstvrij.

Tenslotte werd de titel van de presentatie waagemaakt. *Zantedeschia* cultivars zijn er met mooi gevlekte bladeren, en met bloemen in allerlei kleuren! We zagen prachtige foto's waarvan er vele genomen waren in de kasteeltuin Arcen.

Eindhoven, juni 2010

Red. Tom

© Werkgroep Aquatische Planten 2010